

سان محبت
ڪرڻ وارن جا
واقعا

الله

13-July-2017

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُننن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله سان محبت ڪرڻ وارن جا واقعا

وَعَلَى إِلِكِ وَأَصْحِيكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ
 وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 وَعَلَى إِلِكِ وَأَصْحِيكَ يَا نُورَ اللَّهِ
 وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجَى اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو
 ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

حضور اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي:
 جيڪو شخص مون تي درودِ پاڪ پڙهندو آهي ان جو درودِ پاڪ مون تائين
 پهچايو ويندو آهي ۽ مان ان جي لاءِ رحمت جي دعا ڪندو آهيان ۽ ان کان
 علاوه ان شخص جي لاءِ ڏه (10) نيڪيون لکيون ويندو آهن.

(المعجم الاوسط، ۴۳۶/۱، حديث: ۱۶۴۲)

بچين بے ڪارباتون سے پڙهين اے ڪاش! ڪثرت سے ترے محبوب پر هر دم دُرودِ پاڪ هم مولیٰ

(وسائل بخشش مرمم، ص 99)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللهَ ، تُوْبُوا اِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

قربانيءَ جي عيد ۾ جان قربان ڪري ڇڏي!

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو

بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي عشق رسول سان مالا مال ڪتاب ”عاشقان رسول جون 130 حڪايتون“ جي صفحي 126 تي آهي:

حضرت سيدنا مالڪ بن دينار رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: مان قافلي سان گڏ حج بيت الله جي لاءِ وڃي رهيو هئس. رستي ۾ هڪ نوجوان ڏٺو جيڪو بنا سواريءَ ۽ بنا سفر جي سامان جي پيادل هلي رهيو هو. مون ان کي سلام ڪيو، ان سلام جو جواب ڏنو، مون پڇيو: اي نوجوان! ڪٿان کان آيو آهين، ان جواب ڏنو: انهيءَ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ) وٽان مون چيو: ڪيڏانهن وڃي رهيو آهين؟ چيائين: انهيءَ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ) وٽ، مون چيو: سفر جو سامان ڪٿي آهي؟ چيائين: انهيءَ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ) جي ذمي آهي. مون چيو: هي ڊگهو رستو بغير پاڻي جي ۽ سامان جي طئي نه ٿيندو، تو وٽ ڪجهه آهي؟ ان چيو: جي ها مون گهران نڪرڻ وقت پنج اکر سفر جي سامان طور کڻي ڇڏيا هئا، مون چيو: اهي پنج اکر ڪهڙا آهن؟ ان چيو: الله عَزَّوَجَلَّ جو هي فرمان: كَلِمَاتٍ مون چيو: انهن اکرن جي ڇا معنيٰ آهي؟ ان چيو: ڪاف سان ”ڪافي“ يعني ڪفايت ڪرڻ وارو، ها سان ”هادي“ يعني هدايت ڪرڻ وارو، يا جي معنيٰ پناه ڏيڻ وارو، عين سان ”عالم“ يعني ڄاڻڻ وارو، صاد سان صادق يعني سچو ته جنهن جو رفيق ڪافي ۽ هادي ۽ مؤوي (يعني پناه ڏيڻ وارو)، عالم ۽ صادق هجي اهو ڪيئن ضايع يا پریشان ٿي سگهي ٿو ۽ ان کي ڪهڙي ضرورت آهي جو سفر جو سامان ۽ پاڻي کنيو وٺي؟ حضرت سيدنا مالڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ان حاجي جو ڪلام ٻڌي مان گهڻو متاثر ٿيس ۽ ان کي پنهنجي قميص پيش ڪئي. ان قبول ڪرڻ کان انڪار ڪندي چيائين: اي شيخ! دنيا جي قميص کان اگهاڙو رهڻ بهتر آهي چو ته دنيا جي حلال شين

تي حساب آهي ۽ ان جي حرام شين تي عذاب آهي.
جڏهن رات جي اونداهي چانئجي وئي ته ان آسمان ڏانهن منهن ڪنيو ۽ هن طرح مُناجات ڪرڻ لڳو: اي اها پاڪ ذات! جنهن کي ٻانهن جي اطاعت سان خوشي ٿيندي آهي ۽ ٻانهن جي گناهن سان ڪو نقصان ناهي ٿيندو. مون کي اها شيءِ (يعني عبادت) عطا فرمائِ جنهن سان تو کي خوشي ٿيندي آهي ۽ اها شيءِ معاف فرمائِ جنهن سان تنهنجو ڪو نقصان ناهي ٿيندو.

جڏهن ماڻهن احرام ٻڌي ڪري لَبَيَّڪَ چوڻ شروع ڪيو ته هو خاموش هو، مون چيو: تون ”لَبَيَّڪَ چو نه ٿو چوين؟ ان چيو: مون کي خوف آهي ته مان جوان؛ لَبَيَّڪَ ۽ هو فرمائي: لَا لَبَيَّڪَ وَلَا سَعْدِيڪَ وَلَا اَسْمَعُ کَلَامِڪَ وَلَا اَنْظُرُ اِيڪَ يعني نه تنهنجي لَبَيَّڪَ قبول آهي ۽ نه سعديڪ ۽ نه مان تنهنجي ڳالهه ٻڌان ۽ نه تنهنجي طرف ڏسان. پوءِ هو هليو ويو ته مون ان حاجي کي سڄي رستي ۾ ڪٿي نه ڏٺو. نيٺ مَنيٰ شريف ۾ نظر آيو، ان وقت هو ڪجهه عربي شعر پڙهي رهيو هو، شعر پڙهڻ کان پوءِ هو ٻاڏائي عرض گذار ٿيو: اي الله عَزَّوَجَلَّ ماڻهن قربانيون ڪري تنهنجو قُرب حاصل ڪيو ۽ مون وٽ ته ڪجهه به ناهي جنهن سان مان تنهنجو قرب حاصل ڪيان، سواءِ پنهنجي جان جي، ته پوءِ ان کي تنهنجي بارگهه ۾ نذر ڪريان ٿو ته ان کي قبول فرمائِ، پوءِ ان هڪ رَژ ڪئي ۽ زمين تي ڪريو ۽ ان جو روح خاڪي جسم مان پرواز ڪري ويو. حضرت سيّدنا مالڪ بن دينار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته پوءِ اوچتو غيب مان اها صدا ٻڌڻ ۾ اچڻ لڳي: ”هي الله عَزَّوَجَلَّ جو پيارو آهي جيڪو الله عَزَّوَجَلَّ جي عشق جي تلوار سان قتل ٿيو آهي.“ پوءِ مون ان خوش نصيب حاجي جي ڪفن دفن جو بندوبست ڪيو.

(عاشقانِ رسولِ ڪي 130 حڪايات بحواله رَوْضِ الرِّياحِين ص ۹۹)

محبت ۾ اپني گما يا اِلمٰي نه پاؤن ۾ اپنا پتا يا اِلمٰي
 رهون مست و بے خود ۾ تيري ولا ۾ پلا جام ايسا پلا يا اِلمٰي
 ۾ بے ڪار باتون ۾ سچ ڪے هميشه ڪرون تيري حمد و ثنا يا اِلمٰي
 ۾ مرے دل ۾ دنيا ڪي چاهت مٿا ڪر ڪر اُلفت ۾ اپني فنا يا اِلمٰي
 تُو اپني ولايت ڪي خيرات ڏيے مرے غوث ڪا واسطه يا اِلمٰي

(وسائلِ بخشش مُرَّم، ص 105)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! صَلِّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! هن واقعي مان معلوم ٿيو ته جڏهن بانهو الله تعاليٰ جي محبت ۾ گر ٿي وڃي ته اهو ٻين کان بي پرواه ٿي ويندو آهي، غور ڪريو ته ان نوجوان حاجي ڪي الله تعاليٰ سان ڪهڙي محبت هئي ۽ الله تعاليٰ جي ذات تي ان ڪي ڪيترو زبردست ٽوڪل هو جو سفر جو ضروري سامان تائين نه ڪنيو هو ۽ محبتِ الهي ۾ ٻين کان بي رغبت ٿي جو عالم هي هو ته جڏهن حضرت مالڪ بن دينار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ انهن ڪي پنهنجي قميص ڏيڻ چاهي ته ان ڪي به ونڻ کان انڪار ڪري ڇڏيو. يقيناً محبتِ الهي جڏهن ڪنهن ڪي نصيب ٿي وڃي ته ان ڪي دنيا و ما فيها (يعني دنيا ۽ جيڪو ڪجهه ان ۾ آهي) کان بي پرواه ڪندي آهي. الله تعاليٰ جا محبوب بانها ان کان ڪيتري محبت ڪن ٿا؟ ان جو اندازو هن ڳالهه مان لڳايو!

حضرت سيدنا سعيد بن جبیر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اهي ماڻهو جن دنيا ۾ ڪوڙن معبودن جي عبادت ڪئي هوندي، الله تعاليٰ قيامت جي ڏينهن انهن کي فرمائيندو: پنهنجن ڪوڙن معبودن سان گڏ جهنم ۾ هليا وڃو! ته اهي جهنم ۾ نه ويندا ڇاڪاڻ ته جهنم جو عذاب دائمي (هميشه جي لاءِ) آهي. پوءِ الله تعاليٰ انهن ڪافرن جي سامهون مومنن کي فرمائيندو، جيڪڏهن توهان مون سان محبت ڪيو ٿا ته جهنم ۾ هليا وڃو! ايترو ٻڌندي ئي ايمان وارا جهنم ۾ نٿو ڏيڻ جي لاءِ تيار ٿي ويندا. ايتري ۾ عرش الهي جي هيٺان ڪو ندا ڏيڻ وارو اها آيت سڳوري پڙهندو:

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ ايمان وارن کي الله جي برابر ڪنهن جي محبت نه آهي

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ (البقرة، ۱۶۵)

(تفسير بغوي، ۱/۹۴ ملخصاً)

منا منا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو ته الله تعاليٰ جي نيڪ ٻانهن کي هر شيءِ کان گهڻي محبت پنهنجي رب عَزَّ وَجَلَّ سان هوندي آهي. بيان ڪيل آيت سڳوري تحت تفسير "صراط الجنان" جلد ۱، صفحہ 264 تي آهي: الله تعاليٰ جا مقبول ٻانهن، سڄي مخلوقات کان وڌيڪ الله تعاليٰ کان محبت ڪن ٿا. محبت الهي ۾ جيئن ۽ محبت الهي ۾ مرڻ، انهن جي زندگي جو مقصد هوندو آهي. پنهنجي هر خوشي تي پنهنجي رب عَزَّ وَجَلَّ جي رضا کي ترجيح ڏيڻ، نرم ۽ گڏاز بسترن کي ڇڏي بارگاهِ نياز ۾ سر بسجود ٿيڻ، يادِ الهي ۾ روئڻ، رضاءِ الهي کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ تڙپڻ، سياري جي ڊگهي راتين ۾ قيام ۽ گرمين جي

وڏن ڏينهن ۾ روزا، الله تعاليٰ جي لاءِ مَحَبَّت ڪرڻ، ان جي خاطر دُشمني رکن، انهيءَ جي خاطر ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ ۽ انهيءَ جي خاطر ڪنهن کان روڪي وٺڻ، نعمت تي شڪر، مُصِيبَت ۾ صبر، هر حال ۾ خُدا تي تَوَكُّل، پنهنجي هر مُعاملي کي الله تعاليٰ جي حوالي ڪرڻ، اَحْڪامِ الهي تي عمل جي لاءِ هر وقت تيار رهڻ، دل کي غير جي مَحَبَّت کان پاڪ رکن، الله تعاليٰ جي محبوبن سان مَحَبَّت ۽ الله تعاليٰ جي دُشمنن سان نفرت ڪرڻ، الله تعاليٰ جي پيارن جو نياز مند رهڻ، الله تعاليٰ جي سڀ کان پياري رسول ۽ محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي دل ۽ جان سان محبوب رکن، الله تعاليٰ جي ڪلام جي تلاوت، الله تعاليٰ جي مُقَرَّب ٻانهن کي پنهنجي دليين جي ويجهو رکن، انهن سان مَحَبَّت رکن، مَحَبَّتِ الهي ۾ اضافي جي لاءِ انهن جي صُحبت اختيار ڪرڻ، الله تعاليٰ جي تعظيم سمجهندي انهن جي تعظيم ڪرڻ، اهي سمورا ڪم ۽ انهن جي علاوه سوين ڪم اهڙا آهن، جيڪي مَحَبَّتِ الهي جا دليل به آهن ۽ ان جا تقاضا به آهن. (تفسير صراط الجنان، ص ۲۶۲)

قلب ميں ياد تيرى بسى هو ذكر لب پہ ترا هر گهڑى هو
مستی و بے خودى اور فنا کى ميرے مولى تو خيرات ديے
(وسائل بخشش مرم، ص ۱۲۶)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا ثنا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته محبتِ الهي جا تقاضا ڪهڙا ڪهڙا

آهن، يعني جيڪڏهن ڪو شخص محبتِ الهي جو دعويٰ ڏيکارڻ تي ان جا ڏينهن رات ڪيئن گذرڻ ڪپن، ان جو ڪنڌ بارگاهِ الهي ۾ جُهڪيل رهڻ گهرجي، ان جون اکيون يادِ الهي ۾ آليون رهڻ گهرجن، ان جي دل رضاءِ الهي جي لاءِ بيقرار هئڻ گهرجي، ڏينهن روزي ۾ گذري ته راتون عبادت ۾ گذرن، الله تعاليٰ سان محبت ڪرڻ وارن جا انداز ڪهڙا هوندا هئا اچو ٻڌون ٿا، جيئن دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب حڪايتين اور نصيحتين“ صفحي 211 تي آهي: حضرت سيدنا ذوالنون مصري رحمته **اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا ته ”هڪ دفعي مان هڪ جبل تي گهمي رهيو هئس. جڏهن مان هڪ اهڙي وادي وٽان گذريس جنهن ۾ گهڻا وڻ، نباتات ۽ ميوا هئا ته ائون الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي قدرت ۽ حُسنِ ڪاريگري جي باري ۾ غور و فڪر ڪرڻ لڳس. اوچتو مون کي هڪ آواز ٻڌڻ ۾ آيو جنهن منهنجا ڳوڙها ختم ڪري ڇڏيا ۽ منهنجي عشق جي باهه پڙڪي پئي. پوءِ مان ان آواز جي پويان جبل جي هيٺين حصي ۾ هڪ غار جي منڍ تائين پهچي ويس. اهو ڪلام غار جي اندران ٻڌڻ ۾ پئي آيو. مان اندر ويس ته اتي هڪ عبادت گذار شخص کي ڏٺو جيڪو گهڻو ئي ڪمزور هو ۽ ان تي مقبوليت جا آثار نمايان هئا، مون ان کي اهو چوندي ٻڌو: ”پاڪ آهي اها ذات! جنهن عشاق جي دلين کي پنهنجي بارگاه ۾ مناجات جي ذريعي زنده ڪيو ۽ انهن کي روزگار جي ڳولها جي مشقت کان بي نياز ڪري ڇڏيو. هاڻي اهي صرف انهيءَ تي ڀروسو ڪن ٿا ۽ ان انهن کي پنهنجي محبت جي لاءِ چُونڊي ورتو ته هاڻي اهي صرف ان جا مشتاق آهن.“ جڏهن ان مون کي محسوس ڪيو ته مون چيو: ”**اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ**، اي غمن جا

رفيق ۽ ڏڪن جا هر نشين! " ته ان جواب ڏنو: "وَعَلَيْكَ السَّلَامُ، اوهان کي ڪيئن ان شخص جو رستو ڏيکاريو جنهن کي خوفِ الهي مخلوق کان عليحدو ڪري رکيو آهي ۽ جيڪو پنهنجي نفس جي محاسبي جي ڪري ڪلام ۾ فصاحت کان غافل آهي؟ " ته مون چيو: "مون کي غور و فڪر جي رغبت ۽ پُراسرار اولياءِ ڪرام رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى جي باري ۾ ڄاڻڻ جي خواهش اوهان وٽ آندو آهي. " ته ان چيائين: "اي نوجوان! بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ جا ڪجهه ٻانها اهڙا آهن جو جنهن جي دلين ۾ پنهنجي محبوب حقيقي سان انتهائي محبت اثرانداز ٿيندي آهي ته ان سان شديد محبت جي ڪري انهن جا روح عالمِ ملکوت ۾ سير ڪندا آهن ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي جمع شده خزانن کي ڏسندا آهن ته ذاتِ باري تعاليٰ انهن کي پنهنجي جمال جو مشاهدو ڪرائيندي آهي ۽ اهي ان کي اهڙي طرح ڏسندا آهن جو انهن جون دليون ان جي محبت ۾ آباد هونديون آهن ۽ انهن جا روح ان سان ملاقات جي لاءِ اڏامندا رهندا آهن، هو دنيا ۽ آخرت جا بادشاه آهن. " پوءِ ان شخص روئڻ شروع ڪيو ۽ دعا ڪئي: "يا الله عَزَّوَجَلَّ! انهن اولياءِ ڪرام جهڙن عملن جي مون کي به توفيق ڏي ۽ مون کي به انهن سان گڏ ملائي ڇڏ. " پوءِ ان هڪ زور دار رڙ ڪئي ۽ زمين تي ڪري پيو ۽ ان جو روح خاڪي جسم مان پرواز ڪري ويو. الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! اهي خائفين جون صفتون ۽ عارفين جون نشانيون آهن.

رہے ذکر آٹھوں پہرے میرے لب پر تیرا یا الہی تیرا یا الہی
 مری زندگی بس تری بندگی میں ہی اے کاش گزرے سدا یا الہی

نه هون آشڪ برباد دنيا ڪي غم ۾ محمد ڪي غم ۾ رلا يا الٰهي
مجھي اوليا ڪي مجتهد عطا ڪر توڙي ديوانه ڪر غوث ڪا يا الٰهي

(وسائلِ بخشش مُرتم، ص 106)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً اسان ڪي به پاڻ اندر الله تعاليٰ جي محبت پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. الله عَزَّوَجَلَّ هڪ دفعي پنهنجي نبي حضرت سيدنا داؤد عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامَ ڪي فرمايو: اي داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام)! جيڪڏهن تون مون سان مَحَبَّت ڪرڻ چاهين ته دنيا جي مَحَبَّت ڪي پنهنجي دل مان ڪڍي ڇڏ، چو ته منهنجي ۽ دنيا جي مَحَبَّت هڪ دل ۾ گڏ ٿي نٿيون سگهن، اي داؤد (عَلَيْهِ السَّلَام)! جيڪو مون سان مَحَبَّت ڪري ته هو رات جو منهنجي حُضُور تهجد ادا ڪندو آهي، جڏهن ته ماڻهو ستل هوندا آهن، هو اڪيلائي ۾ مون ڪي ياد ڪندو آهي جڏهن غافل ماڻهو منهنجي ذڪر کان غفلت ۾ پيل هوندا آهن، هو منهنجي نعمت تي شڪر ادا ڪندو آهي، جڏهن ته وسارڻ وارا مون کان غفلت اختيار ڪندا آهن. (حليۃ الاولياء، عبدالعزيزن ابي رواد، رقم 11906، ج 8، ص 211 - ابي قوله الاهلڪ، بحر الدعوم ص 21)

ڪتاب ”الله والون ڪي باتين“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جي محبت جو چراغ پنهنجي دل ۾ روشن ڪرڻ ۽ الله وارن جي الله عَزَّوَجَلَّ سان محبت جو نرالو انداز ڄاڻڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب ”الله والون ڪي باتين“ بيحد

مفيد آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن ڪتاب جا هيٺئر تائين 5 جلد شائع ٿي چڪا آهن، هن ڪتاب ۾ ڪيئي اولياءِ ڪرام رَحِمَهُمُ اللهُ السَّلَامُ جي زندگي جا بهترين واقعا، ڪرامتون، انهن جا فرمان، شرعي احڪامن جي پاسداري ۽ محبتِ الهي جي نرالي انداز ۽ واقعن کي وڌيڪ جامع ۽ خوبصورت انداز ۾ بيان ڪيو ويو آهي، تمام اسلامي پائرن سان مدني التجا آهي ته نه صرف پاڻ هن ڪتاب جو مطالعو ڪريو بلڪ ٻين اسلامي پائرن کي به ان جي ترغيب ڏياريو، دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اچو هاڻي الله عَزَّوَجَلَّ سان محبت ڪرڻ وارن نيڪ ٻانهن جا ڪجهه وڌيڪ واقعا ٻڌون ٿا:

گهٽي (دُنبي) جي ڪل

امير المؤمنين حضرت سيدنا عَمْرُ فَاوُوق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رَحْمَةُ لِّلْعَالَمِينَ، خَاتَمُ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت مُصْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي هن حال ۾ ايندي ڏٺو جو انهن کي گهٽي جي ڪل چيله تي ويڙهيل هئي ته ارشاد فرمايائون: هن شخص ڏانهن ڏسو، جنهن جي دل کي الله عَزَّوَجَلَّ روشن ڪري ڇڏيو آهي. بيشڪ مون ان کي سندن والدين وٽ ڏٺو ته اهي ان کي بهترين کاڌو ڪارائيندا ۽ عمدہ ترين مشروبات پيئاريندا هئا، الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي محبت ۾ ان جو هي حال ٿي ويو آهي جيڪو توهان ڏسي رهيا آهيو. (حلية الاولياء، مصعب بن عمير، 1/153، حديث: 323)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

مُحِبِّ مَحْبُوبِ سَانِ كَذَّ هُونَدُو

مروي آهي ته هڪ اعرابي بارگاه رسالت ۾ حاضر ٿي عرض ڪيو: يارسولَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! قيامت ڪڏهن ايندي؟ رسولِ اڪرم، رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: تو ان جي لاءِ ڇا تياري ڪئي آهي؟ عرض ڪيائين: مون ان جي لاءِ تمام گهڻيون (نفلي) نمازون ۽ (نفلي) روزا ته گڏ ناهن ڪيا البت مان الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان محبت ڪيان ٿو. رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ان کي ارشاد فرمايو: **الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ** يعني ماڻهو ان سان گڏ هوندو جنهن سان محبت ڪندو آهي. (ترمذي، ڪتاب الزهد، باب ما جاء ان المرء مع من احب، ۴/ ۱۷۲، حديث: ۲۳۹۲) (هن حديث جا راوي حضرت سيدنا انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائين ٿا: مون اسلام آڻڻ کان بعد مسلمانن کي جيترو هن ڳالهه تي خوش ٿيندي ڏٺو ايترو ڪنهن ٻي ڳالهه تي خوش ٿيندي نه ڏٺو. (المسند للامام احمد، مسند انس بن مالک النضر، ۴/ ۳۹۸، حديث: ۱۳۰۶۶))

مُقَرَّبِ تَوْهَانِ نِيْ اَهِيو

روايت آهي ته حضرت سيدنا عيسيٰ رُوحُ اللهُ عَلَيَّ يَتِيماً وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جو ٽن (3) ماڻهن وٽان لنگهڻ ٿيو، جن جا بدن ڪمزور ۽ رنگ بدليل هئا. پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمائائون: توهان جي هن حال جو سبب ڇا آهي؟ انهن عرض ڪيو: دوزخ جي باه جو خوف. پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ ارشاد فرمايو: اللهُ عَزَّوَجَلَّ تي حق آهي ته خوف رکندڙن کي جهنم کان امان نصيب ڪري. پوءِ اوهان جو لنگهڻ انهن جي علاوہ ٻين 3 ماڻهن وٽان ٿيو، جيڪي انهن کان به وڌيڪ ڪمزور هئا ۽ انهن جو رنگ

انهن کان به وڌيڪ بدليل هو. پڇا ڪيائون: توهان جي هن حالت جو سبب ڇا آهي؟ انهن جواب ڏنو: جنت جو شوق. ارشاد فرمائون: الله ﷻ تي حق آهي ته توهان کي اها عطا ڪري، جنهن جا توهان اميدوار آهيو. پوءِ پاڻ ﷺ 3 بين ماڻهن وٽان لنگهيا جيڪي اڳوڻن پنهنجي گروهن کان وڌيڪ ڪمزور ۽ بدليل رنگ وارا هئا ۽ انهن جا چهرا جڻ ٿور جا آئينا هئا، حضرت سيدنا عيسيٰ عليه السلام انهن کي فرمايو: توهان جي هن حالت جو سبب ڇا آهي؟ انهن جواب ڏنو: اسان الله ﷻ سان محبت ڪيون ٿا. پاڻ ﷺ 3 پيرا چيائون: توهان ئي مُقَرَّب آهيو. (يعني الله ﷻ جو وڌيڪ قُرب توهان کي به حاصل آهي)

قلب میں یاد تیری بسی ہو ذکر لب پر ترا ہر گھڑی ہو
مستی و بے خودی اور فنا کی میرے مولیٰ تو خیرات دیدے
(وسائل بخشش مرہم، ص 109)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! غور ڪريو! الله ﷻ سان محبت ڪرڻ وارن جو محبت الهي ۾ ڇا حال هوندو هو جو اهي حضرات حقوق الله ۽ حقوق العباد جي ڪيتري قدر پابندي ڪندا هئا، نيڪين ڏانهن لاڙو ۽ گناهن کان ڪيتري نفرت ڪندا هئا، عبادت الهي جي ڪثرت انهن کي ڪمزور ۽ هيٺو ڪندي هئي ۽ انهن جي رنگت تبديل ڪندي هئي، اڄ اسان پنهنجي حالت تي غور ڪريون ته نيڪيون آهن نه ۽ گناهن جو بازار ايتري قدر گرم آهي جو اَلْأَمَانُ وَالْحَفِظُ. بد قسمتي سان ماڻهن جو وڏو تعداد بي عملي جو شڪار آهي، نه حقوق العباد يعني ماڻهن جي حقوق جي ادائينگي جو خيال آهي ۽ نه ئي حقوق

الله جي بي پناه پائمالي جو ڪوئي احساس، نيڪيون ڪرڻ نفس جي لاءِ بي حد دُشوار ۽ گناه ڪرڻ نهايت آسان ٿي چڪو آهي، مسجدن جي ويرانن ۽ سينما گهرن ۽ ڊرامه گاهن جي رونق، دين جو درد رکڻ وارن کي تڙپائي ڇڏي ٿي. ٽي وي، ڊش انٽينا، انٽرنيٽ، سوشل ميڊيا (Social Media) ۽ ڪيبل جو گناهن ڀريو استعمال ڪرڻ وارن جو تعداد به گهٽ ناهي، ضرورتن جي پورائي ۽ سهولتن کي حاصل ڪرڻ ۾ حد کان وڌيڪ ڪوشش مسلمانن جي وڏي تعداد کي آخرت جي فڪر کان بلڪل غافل ڪري ڇڏيو آهي. گار ڏيڻ، تهمت لڳائڻ، بدگماني ڪرڻ، غيبت ڪرڻ، چغلي هڻڻ، ماڻهن جا عيب ڄاڻڻ جي جستجو ۾ رهڻ، ماڻهن جا عيب کولڻ، ڪوڙ ڳالهائڻ، ڪوڙا وعدا ڪرڻ، ڪنهن جو مال ناحق کائڻ، رت وهائڻ، ڪنهن کي بلااجازت شرعي تڪليف ڏيڻ، قرض قبائڻ، ڪنهن جي شيءِ عاريتاً (يعني وقتي طور تي اڌار ورتل شيءِ) وٺي واپس نه موٽائڻ، مسلمانن کي بُرن لقبن سان سڏڻ، ڪنهن جي شيءِ ان کي ناگوار گذرڻ باوجود بلااجازت استعمال ڪرڻ، شراب پيئڻ، جُوا کيڏڻ، چوري ڪرڻ، بدڪاري ڪرڻ، فلمون ڊراما ڏسڻ، گانا باجا ٻڌڻ، وياج ۽ رشوت جو ڏي وٺ ڪرڻ، ماءُ پيءُ جي نافرمانن ڪرڻ ۽ انهن کي ستائڻ، امانت ۾ خيانت ڪرڻ، بدنگاهي ڪرڻ، عورتن جو مردن جي ۽ مردن جو عورتن جي مُشابَهت (يعني نقل) ڪرڻ، بي پردگي، عُرو، تڪبر، حسد، رڳاڪاري، پنهنجي دل ۾ ڪنهن مسلمان جو بُغض ۽ ڪينو رکڻ، شُمائت (يعني ڪنهن مسلمان کي مرض، تڪليف يا نقصان پهچڻ تي خوش ٿيڻ)، ڪاوڙ اچڻ تي شريعت جون حدون اورانگهڻ، گناهن جو حرص، حُب جاه، بخل، خود پسندي وغيره مُعاملا سان جي مُعاشري ۾ وڏي بي خوفي سان ڪيا ويندا آهن. ۽ ان جي باوجود اسان هن خوش فهمي ۾ مبتلا آهيون ته اسان الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي پياري محبوب

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان سچي محبت ڪيون ٿا؟ ٿورو سوچيو! ڇا الله عَزَّ وَجَلَّ ۽ رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان سچي محبت ڪرڻ وارن جي ڪفتار، انهن جو طرزِ زندگي ۽ انهن جو ڪردار اهڙو هوندو آهي؟؟؟

شيخِ طريقت، اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ اهڙن نادانن کي سمجهائيندي ۽

نصيحت جا مدني گل عطا فرمائيندي ارشاد فرمائن ٿا:

بے نمازی رہیں کچھ نہ روزے رکھیں اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول جو کہ گانے سنیں، فلم بینی کریں اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول بد نگاہی کریں، بد کلامی کریں اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول کھائیں رزقِ حرام، ایسے ہیں بد لگام اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول عمد توڑا کریں، جھوٹ بولا کریں اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول جو ستاتے رہیں دل دکھاتے رہیں اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول چغلیوں تہمتوں، میں جو مشغول ہوں اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول گالیاں جو بکس عیب بھی نہ ڈھکیں اُن کو کس نے کہا؟ عاشقانِ رسول (وسائلِ بخشش مرہم، ص 649)

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

اي ڪاش! الله عَزَّ وَجَلَّ سان سچي محبت ڪرڻ وارن جو صدقو اسان کي به نصيب ٿي وڃي ۽ اي ڪاش! اسان به هنن مبارڪ هستين جي نقش قدم تي هلڻ وارا بڻجي وڃون، مدني انعام تي عمل ڪندي تمام نمازون باجماعت

مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبيرِ اوليٰ سان ادا ڪريون. رمضان المبارڪ جي فرض روزن سان گڏوگڏ نفل روزا رکڻ وارا بڻجي وڃون. هميشه سچ ڳالهايون، حُسن اخلاق جا پيڪر ٿي وڃون، ماءُ پيءُ ۽ ٻين رشتيدارن جا حق ادا ڪرڻ وارا بڻجي وڃون، اي ڪاش! گناهن جي ويجهو به نه وڃون اسان جي ڪا نماز قضا نه ٿئي. رمضان جو ڪوئي روزو ضائع نه ٿئي. زبان مان هرگز هرگز ڪوڙ غيبت چغلي ۽ گار گند نه نڪري، الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي رضا جي لاءِ مسلمانن جي حقيقي محبت ۽ همدردي اسان کي نصيب ٿي وڃي، اي ڪاش! غيبت سان اسان کي نجات ملي وڃي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

محبتِ الهي جي لاءِ حضرت داؤد **عَلَيْهِ السَّلَام** جي دُعا

منا منا اسلامي ڀائرو! الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي حقيقي محبت حاصل ڪرڻ جي لاءِ الله وارن جي نقش قدم تي به هلڻ گهرجي ۽ گڏوگڏ محبتِ الهي کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ دُعا به ڪرڻ گهرجي، حضرت سيدنا داؤد **عَلَيْهِ السَّلَام** انتهائي عبادت گذار ۽ محبتِ الهي سان سرشار هئڻ ۽ الله **عَزَّ وَجَلَّ** جا برگزيده نبي هئڻ جي باوجود الله **عَزَّ وَجَلَّ** سان ان جي محبت جو سوال ڪندا هئا. جيئن

حضرت سيدنا ابودرداء **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي نبي اڪرم، نور مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ معظم آهي: حضرت داؤد **عَلَيْهِ السَّلَام** هي دعا گهرندا هئا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يَحِبُّكَ وَالْعَبْلَ الَّذِي يَبْلِغُنِي حُبَّكَ يَعْنِي يَا اللَّهُ **عَزَّ وَجَلَّ**! مان تون کان تنهنجي، تنهنجي محبوب ٻانهن جي محبت جو ۽ انهن عملن جي

محبت جو سوال ڪيان ٿو جيڪي مونکي تنهنجي محبت تائين پهچائي
چڏين، **اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ اَحَبَّ اِلَى مَنْ نَفْسِي وَمَالِيْ وَاَهْلِيْ وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ يَعْنِي**: اي الله **عَدَّ**
وَجَلَّ ! پنهنجي محبت کي منهنجي لاءِ منهنجي جان ۽ مال، اهل و عيال ۽ تڏي
پاڻي کان وڌيڪ محبوب بڻائي ڇڏ. (مشكاة المصابيح ڪتاب الدعوات باب جامع الدعاء، ۱/ ۴۶۵ حديث: ۲۴۹۶)

مرے دل سے دنیا کی چاہت مٹا کر کر اُلفت میں اپنی فنا یا الٰہی
عبادت میں گزرے مری زندگانی کرم ہو کرم یا خدا یا الٰہی!
تُو اپنی ولایت کی خیرات دیدے مرے غوث کا واسطہ یا الٰہی!

مما منّا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته الله **عَدَّوَجَلَّ** جا پيارا نبي حضرت سيدنا داؤد
عليه السلام الله **عَدَّوَجَلَّ** سان ان جي محبت جي دُعا گهرندا هئا، تنهنڪري اسان کي به
کپي ته اسان به پنهنجي رب **عَدَّوَجَلَّ** سان انهن جي محبت جون دُعائون گهرون،
يقين ڪريو ته محبتِ الٰهي اها عظيم نعمت آهي جو جنهن کي نصيب ٿي
وڃي ان کي عبادت جي لذت ۽ ايمان جي مناس نصيب ٿي وڃي.

ايمان جي مناس

حضرت سيدنا انس بن مالڪ **رضي الله تعالى عنه** کان روايت آهي ته سرڪار نامدار،
مديني جي تاجدار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان خوشبودار آهي: **ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ**
بِهِنَّ حَلَاوَةً اَلِاِيْمَانِ يعني جنهن شخص ۾ 3 خصلتون هونديون هو انهن جي ذريعي
ايمان جي مناس ماڻيندو، (1) **اَنْ يَكُوْنَ اللهُ وَرَسُوْلُهُ اَحَبَّ اِلَيْهِ وَمِمَّا سَوَاهِبًا، اللهُ عَدَّوَجَلَّ** ۽ ان
جو رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ان کي سڀ کان وڌيڪ محبوب هجي. (2) **وَ اَنْ يَحِبَّ**

الْمَرْءُ لَا يَجِبُهُ إِلَّا لِلَّهِ، ڪنهن سان محبت ڪري ته رضاءِ الهي جي لاءِ ڪري.
(3) وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يُعَوِّدَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُعَوِّدَ لَهُ نَارًا فَيَقْتَدَفَ فِيهَا كَفَرَ سَانَ اِيْتَرِي ٿِي نَفَرْتِ هَجِي، جيتري ڀڙڪندڙ باهه ۾ وجهڻ کان نفرت هوندي آهي.

(شعب اليمان، باب في محبة الله عزوجل، ۳۶۴/۱، حديث: ۴۰۵)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته هڪ مسلمان جي دل ۾ الله ﷺ ۽ ان جي پياري رسول ﷺ جي محبت ڪائنات جي هر شيءِ کان وڌيڪ هئڻ ۽ ڪنهن سان محبت يا نفرت جو بنيادي سبب الله ﷺ ۽ ان جي رسول ﷺ جي رضامندي هئڻ ڪيتريون عظيم نعمتون آهن جو جنهن کي نصيب ٿين، ان کي ايمان جي حقيقي لذت نصيب ٿي ويندي آهي بلڪ حق ته هي آهي ته جيڪو خوش نصيب مسلمان ڪنهن ذاتي مفاد ۽ دُنياوي مقصد جي بدران صرف ۽ صرف الله ﷺ جي رضا جي لاءِ هڪ ٻئي سان ميل جول رکڻ ٿا ۽ جيڪي صرف الله ﷺ جي رضا جي لاءِ هڪ ٻئي سان محبت ڪن ٿا، انهن کي ايمان جي مناس حاصل ٿيڻ سان گڏوگڏ اها سعادت به نصيب ٿيندي آهي ته الله ﷺ انهن سان خوش ٿيندو، انهن سان محبت ڪندو آهي ۽ قيامت جي ڏينهن اهڙن کي تمام ئي عظيمُ الشان قدر ۽ منزلت عطا ٿيندي. اچو! هن باري ۾ هڪ روايت ٻڌون ٿا. جيئن

الله ﷺ جو محبوب اهو بڻجنـدو!ـ

حضرت سيدنا لاهق بن حميد رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ بيان ڪن ٿا ته حضرت سيدنا قيس

بن عباد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هڪ شخص رضاءِ الٰهي جي لاءِ پنهنجي پيءُ سان ملاقات جي لاءِ ويو، وات ۾ هڪ اجنبِي سان ملاقات ٿي. ان پڇيائين: ڪيڏانهن وڃي رهيا آهيو؟ جواب ڏنائين: فلاڻي سان ملڻ جي لاءِ. پڇيائين: ڇا توهان جي پاڻ ۾ ڪا رشتيداري آهي جنهن کي تون نپائڻ وڃي رهيو آهين؟ چيائين: نه. پڇيائين: ڇا ان جو توهان تي ڪو احسان آهي، جنهن کي لاهڻ وڃين پيو؟ چيائين: نه! مان صرف رضاءِ الٰهي جي لاءِ ان سان محبت ڪيان ٿو. ان چيائين: مون کي الله عَزَّ وَجَلَّ توهان ڏانهن موڪليو آهي ته جيئن توهان کي ٻڌايان ته رضاءِ الٰهي جي لاءِ مسلمانن سان محبت ڪرڻ جي ڪري الله عَزَّ وَجَلَّ توهان سان محبت فرمائي ٿو. (الله والو کي باتين، ص 164/3)

گو یہ بندہ کُما ہے بیکار اس سے لے فضل سے ربِّ عَفَّار
 کام وہ جس میں تیری رضا ہے یا خدا تجھ سے میری دُعا ہے
 (وسائل بخشش مریم، ص 138)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

حضرت سَيِّدُنَا عمر فاروق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايائون! بيشڪ الله عَزَّ وَجَلَّ جي بانهن مان ڪجهه اهڙا آهن جيڪي نه انبياءِ آهن نه شهداءِ، پر قيامت جي ڏينهن الله عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاه ۾ انهن جو مقام ۽ مرتبو ڏسي انبياءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ۽ شهداءِ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِمُ اَجْمَعِينَ رشڪ ڪندا. ماڻهن عرض ڪيو ته يا رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اسان کي ٻڌايو ته

اهي ڪير هوندا؟ ارشاد فرمائون ته هي اهي ماڻهو هوندا جيڪي هڪ ٻئي سان الله **عَزَّوَجَلَّ** جي محبت جي ڪري محبت ڪندا هوندا (حالانڪه) انهن جي وچ ۾ نه ته رشتيداري هوندي ۽ نه ئي مال جي ڌيڻي لپي جو ڪو معاملو، بخدا! انهن ماڻهن جا چهره (قيامت جي ڏينهن) نور هوندا ۽ يقينن هي ماڻهو نور جي مٿي هوندا ۽ جڏهن سڀئي ماڻهو خوف زده هوندا، ان وقت هي ماڻهو بي خوف هوندا ۽ جڏهن ماڻهو غمگين هوندا ته هنن ماڻهن کي ڪو غم نه هوندو.⁽¹⁾

اهڙي طرح هڪ ٻي روايت ۾ ارشاد فرمايو: اهي مختلف شهرن ۽ قبيلن سان تعلق رکندا هوندا، انهن جي وچ ۾ ڪا رشتيداري نه هوندي، اهي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي لاءِ پاڻ ۾ محبت ۽ دوستي رکندا هوندا، الله **عَزَّوَجَلَّ** قیامت جي ڏينهن نور جا منبر وڇائي انهن کي انهن تي ويهاري ڏيندو، انهن جا چهره نور بار ۽ ڪپڙا نور جا هوندا، قیامت جي ڏينهن ماڻهو گهبراهت ۾ مبتلا هوندا پر اهي نه گهبرائيندا.⁽²⁾

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ٻڌو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** سان محبت ڪرڻ وارن ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** ئي جي رضا جي لاءِ ڪنهن سان محبت ڪرڻ وارن کي ڪهڙو شان ۽ عظمت عطا ڪيو ويندو جو سڀاڻي بروز قیامت جڏهن نفسي نفسي جو عالم هوندو، ماڻهو پريشان هوندا ته اُن خوش نصيبن کي ڪو غم ۽ پريشاني نه

1... مشڪاة المصابيح، ڪتاب الآداب، باب الحب في الله... الخ، ۲/۲۱۹، حديث: ۵۰۱۲

2... مسند امام احمد، ۴۵۰/۸، حديث: ۲۲۹۶۹

هوندي ۽ انهن جو گهڻي خوبصورت انداز ۾ استقبال ڪيو ويندو ته الله **عَزَّ وَجَلَّ** انهن جي لاءِ نور جا منبر لڳائيندو ۽ عزت و وقار جي مسند تي ويهاري ٿو. لهنذا اسان کي به گهرجي ته اسان رضاءِ الهي جي لاءِ الله **عَزَّ وَجَلَّ** ۽ ان جي پياري رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي محبت دل ۾ پيدا ڪريون ۽ انهن جي رضائي کي پنهنجي دوستي ۽ دشمني جو معيار بڻايون، **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ** ان جي لاءِ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول هڪ بهترين ذريعو آهي، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ نه صرف الله **عَزَّ وَجَلَّ** ۽ ان جي پياري رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي محبت جا جام پيئاريا ويندا آهن بلڪ صرف ۽ صرف الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي دوستن ئي سان دوستي جو مدني ذهن ڏنو ويندو آهي، هن مدني ماحول جي برڪت سان رضاءِ الهي جي لاءِ مسلمانن سان محبت ۽ همدردي جو جذبو پيدا ٿيندو آهي ۽ پنهنجي اصلاح سان گڏوگڏ سڄي دنيا جي مسلمانن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻ جي تڙپ به پيدا ٿيندي آهي، تنهنڪري اوهان دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو ۽ الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي محبت وڌيڪ وڌائڻ، پياري آقا، مڪي مدني **مُصْطَفِي** **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جون سنتون ڦهلائڻ، پنهنجي پاڻ کي ۽ ٻين مسلمانن کي گناهن کان بچائڻ ۽ نيڪين جي راه تي آڻڻ جي لاءِ 12 مدني ڪمن ۾ عملي طور تي شامل ٿي نيڪي جي دعوت جون ڏومون مچائڻ وارا بڻجي وڃو.

”چوڪ درس“

12 مدني ڪمن مان روزانو جو هڪ مدني ڪم ”چوڪ درس“ به آهي. جنهن جو مقصد مسلمانن ۾ نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ آهي. رسولُ الله

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: توهان جو نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ بُرائي کان منع ڪرڻ صدقو آهي ۽ توهان جو راه مان گندگي هٽائڻ صدقو آهي ۽ توهان جو نماز جي لاءِ هلڻ ۾ هر قدم صدقو آهي. (الترغيب والترهيب، ڪتاب الادب، باب في اماطة الاذي عن الطريق ۳، ۲۶۶/۲، رقم: ۴۵۶۱)

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ خوش قسمت آهن اهي اسلامي پائر جيڪي فيضانِ سُنت مان روزانو چوڪ درس ڏئي نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائيندا آهن، اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان اهي صدقو ڏيڻ جو ثواب ماڻيندا، اچو! ترغيب طور چوڪ درس جي هڪ ايمان افروز مدني بهار ٻڌون ٿا، جيئن

وفات کان پهريان توبه نصيب ٿي

باب المدينة (ڪراچي) جي رهائشي هڪ اسلامي پيءُ جو ڪجهه هن طرح بيان آهي ته اسان جي علائقي جي جامع مسجد جي ٻاهران عشاء جي نماز کان پوءِ چوڪ درس ٿيندو هو، جنهن ۾ ڪافي اسلامي پائر شرڪت ڪندا هئا، هڪ ڏينهن معمول مطابق عشاء کان پوءِ چوڪ درس جي لاءِ مبلغ اسلامي پيءُ آيو ته آس پاس موجود ماڻهن کي درس ۾ شرڪت ڪرڻ جي دعوت پيش ڪئي، هڪ اسلامي پيءُ اڳتي وڌي قريب ئي رکشا اسٽينڊ تي موجود چوڪيدار راجو بهائي کي به درس ۾ شرڪت جي دعوت پيش ڪئي.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ ”راجو بهائي“ دعوت قبول ڪندي درس فيضانِ سُنت ۾ شريڪ ٿي ويو. درس کان پوءِ مبلغ دعوتِ اسلامي رقت انگيز دُعا کان پهريان درس ٻڌڻ وارن کي اڳوڻن گناهن کان توبه ڪرائي ۽ دُعا دوران حاضرين جي مغفرت جي لاءِ به دُعا گهري، جنهن تي سڀني وڏي آواز سان آمين چيو. دُعا

جي آخر ۾ درس ٻڌڻ وارن وڏي آواز سان ڏرودِ پاڪ پڙهيو، راجو بهائي ڏرودِ پاڪ پڙهندي آڱوٺا چُمي اکين سان لڳائي، وڏي آواز سان ڪلمه طيبه لآللهِ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللهُ پڙهيو ۽ بي اختيار زمين تي ڪري پيو. هڪ اسلامي پاءُ اڳتي وڌي انهن کي کنيو ته ان وقت هو پنهنجي خالق حقيقي سان وڃي ملي چڪا هئا. الله عَزَّوَجَلَّ جو شان! راجو بهائي چوڪ درس جي برڪت سان موت کان پهريان توبه ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪئي.

هه تڙتاءَ عطار يارٻ! ان ڪه جَلوون ميں پون موت آئے جھوم ڪر جب گرے ميرالاشه تھام لیں بڑھ ڪه شاهِ مدينه

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا ثنا اسلامي پائرو! هڪ مسلمان کي پنهنجي خالق ۽ مالڪ عَزَّوَجَلَّ سان جيتري محبت هئڻ گهرجي ايتري پوري مخلوق مان ڪنهن سان به نه هئڻ گهرجي، انهيءَ ۾ ايمان جي علامت ۽ حلاوت آهي. يقينن اسان مان هر شخص هن ڳالهه جو دعويٰ دار ته آهي ته مون کي پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ سان گهڻي محبت آهي، پر بدقسمتي سان اسان جا عمل ان جي برخلاف آهن، جن اسان جو ڪردار ئي اسان جي گفتار جو سراسر انڪار ڪري رهيو هوندو آهي، اسان جي عملي حالت سان ته ائين لڳندو آهي ته اسان کي پنهنجي خالق عَزَّوَجَلَّ سان ايتري به محبت ناهي جيتري مخلوق سان آهي، ڪنهن عقلمند صحيح چيو آهي ته ”ڪرڻ وارا ڪر ڪيو، نه ته نه ڪرڻ وارن ڪمن ۾ پئجي ويندو“ بدقسمتي سان اڄڪلهه اسان نه ڪرڻ وارن ڪمن ۾ اهڙا مصروف ٿي ويا

آهيون جو ڪرڻ وارن ڪمن ڏانهن توجه ٿي نه رهيو، دنيا جي فڪر ۾ اهڙا گم آهيون جو آخرت بابت فڪر ڪرڻ ٿي ڇڏي ڏنو، مال جي محبت ۾ اهڙا گرفتار ٿياسين جو قيامت جي ڏينهن ٿيندڙ حساب کان بلڪل ئي غافل ٿي وياسين، مخلوق جي محبت ۾ اهڙا گم ٿياسين جو خالق **عَزَّ وَجَلَّ** جي ياد ئي دل مان وساري ڇڏي، گناهن جي محبت ۾ سبب توبه ڪري ڇڏي ڏني ۽ عاليشان گهر تعمير ڪرڻ جي فڪر مٿي تي سوار ٿي ته دائمي گهر يعني قبر کي سنوارڻ ڏانهن ڌيان ٿي نه رهيو، ٿورو سوچيو! اسان کي ڪهڙا ڪم ڪرڻا هئا ۽ اسان ڪن ڪمن ۾ پيا آهيون، غور ڪيو! ڪٿي هي اهو ئي دور ته نه آهي جنهن جي خبر ڏيندي غيب ڄاڻڻ واري آقا، مڪي مدني **مُصْطَفِي** **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** صديون پهريان ئي اسان کي خبردار ڪيو هو. جيئن

پنجن سان محبت ۽ پنجن کان غفلت

رسولُ الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو: ”**سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى أُمَّتِي يُحِبُّونَ حَسَبًا وَيَنْسَوْنَ حَسَبًا**“ منهنجي امت تي اهو زمانو جلد ايندو جو اهي پنجن سان محبت رکندا ۽ پنجن کي وساري ڇڏيندا؛ **﴿1﴾** **يُحِبُّونَ الدُّنْيَا وَ يَنْسَوْنَ الْآخِرَةَ**. دنيا سان محبت رکندا، آخرت کي وساري ڇڏيندا. **﴿2﴾** **وَيُحِبُّونَ الْمَالَ وَ يَنْسَوْنَ الْحِسَابَ**. مال سان محبت رکندا ۽ (آخرت جي) حساب کي وساري ڇڏيندا. **﴿3﴾** **وَيُحِبُّونَ الْخَلْقَ وَ يَنْسَوْنَ الْخَالِقَ**. مخلوق سان محبت رکندا خالق کي وساري ڇڏيندا. **﴿4﴾** **وَيُحِبُّونَ الدُّنُوبَ وَ يَنْسَوْنَ التَّوْبَةَ**. گناهن سان محبت رکندا ۽ توبه کي وساري ڇڏيندا. **﴿5﴾** **وَ يُحِبُّونَ الْقُصُورَ وَ يَنْسَوْنَ الْمَقْبَرَةَ** محلات سان محبت رکندا ۽ قبرستان کي وساري

چڈیندا. (مُکاشَفَةُ الْقُلُوبِ، الباب العاشر في العشق، ص ۳۴)

جہاں میں ہیں عبرت کے ہر سُو نمونے مگر تجھ کو اندھا کیا رنگ و بونے
 کبھی غور سے بھی یہ دیکھا ہے تُو نے جو آباد تھے وہ محل اب ہیں سُونے
 جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے یہ عبرت کی جا ہے تماشا نہیں ہے
 ملے خاک میں اہلِ شاں کیسے کیسے مکیں ہو گئے لا مکاں کیسے کیسے
 ہوئے نامور بے نشاں کیسے کیسے زمیں کھا گئی نوجواں کیسے کیسے
 جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے یہ عبرت کی جا ہے تماشا نہیں ہے
 اجل نے نہ کسریٰ ہی چھوڑا نہ دارا اسی سے سکندر سا فاتح بھی ہارا
 ہر اک لپکے کیا کیا نہ حسرت سدھارا پڑا رہ گیا سب یونہی ٹھاٹھ سارا
 جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے یہ عبرت کی جا ہے تماشا نہیں ہے
 یہی تجھ کو دُھن ہے رہوں سب سے بالا ہو زینتِ نرالی ہو فیشنِ نرالا
 جیا کرتا ہے کیا یونہی مرنے والا تجھے حُسنِ ظاہر نے دھوکے میں ڈالا
 جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے یہ عبرت کی جا ہے تماشا نہیں ہے
 وہ ہے عیش و عشرت کا کوئی محل بھی جہاں تاک میں ہر گھڑی ہو آجل بھی
 بس اب اپنے اِس جہل سے تُو نکل بھی یہ جینے کا انداز اپنا بدل بھی
 جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے یہ عبرت کی جا ہے تماشا نہیں ہے
 جب اس بزم سے اٹھ گئے دوست اکثر اور اٹھتے چلے جا رہے ہیں برابر
 یہ ہر وقت پیشِ نظر جب ہے منظر یہاں پر تِرا دل بہلتا ہے کیوں کر
 جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے یہ عبرت کی جا ہے تماشا نہیں ہے

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

محبتِ الهي جون 8 نشانيون

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو! دل ۾ محبتِ الهي وڌائڻ جي لاءِ قرآن و حديث ۽ اقوالِ بزگانِ دين جي روشني ۾ ”محبتِ خداوندي“ جون 8 نشانيون ٻڌون ٿا:

(1) قرآنِ ڪريم جي تلاوت ڪرڻ ۽ ان جو ترجمو ۽ تفسير پڙهڻ، سمجهڻ محبتِ الهي جي نشاني آهي. الله **عَزَّوَجَلَّ** جا نيك ٻانهن جڏهن ان جو ڪلام ٻڌندا آهن ۽ ان ۾ غور و فکر ڪندا آهن ته انهن جي اکين مان ڳوڙها جاري ٿي ويندا آهن. جيئن فرمانِ باري تعاليٰ آهي.

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ جڏهن ٻڌندا آهن اهو جيڪو رسول جي طرف لاءِ ويو ته سندن اکيون ڏسندين ڳوڙها وهائي رهيون آهن ان ڪري جو اهي حق کي سڃاڻي ويا.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى

أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا

عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ

(پ: ۷، المائدة: ۸۳)

مڪاشفه القلوب ۾ آهي: محبت جو صِدق ٽن شين سان ظاهر ٿيندو آهي.

1. محب، محبوب جي ڳالهين کي سڀني کان بهتر سمجهندو آهي. (۲) ان جي لاءِ محبوب جي مجلس سڀ کان بهتر مجلس هوندي آهي. (۳) ان جي نزديڪ محبوب جي رضا سڀ کان عزيز هوندي آهي. (مڪاشفه القلوب، الباب العاشر في العشق، ص ۳۳)

حضرت سيدنا سهل تُستري **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** فرمائن ٿا! الله **عَزَّوَجَلَّ** سان محبت جي نشاني هي آهي ته هو شخص قرآن پاڪ سان محبت ڪري. محبتِ الهي **عَزَّوَجَلَّ** ۽ محبتِ رسول جي نشاني قرآنِ ڪريم سان محبت ۽ حضور اڪرم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي

سُنّت سان لڳاؤ رکڻ آهي. (مکاشفة القلوب، الباب الحادي عشر في طاعة الله ومحبة رسوله ص ۳۷)

2. فرضن جي ادائينگي سان گڏوگڏ نوافل جو اهتمام به ڪري ۽ هي ته اهو ڪم آهي جيڪو محبت ڪرڻ واري کي الله **عَزَّوَجَلَّ** جو محبوب ۽ پسندیده بانهو بڻائيندو آهي.

قربِ الهي جو ذريعو

حضرت سيدنا ابو هريره **رضي الله تعالى عنه** کان روايت آهي ته نبين جي سرور، پنهني جهانن جي تاجور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ارشاد فرمائي ٿو: جنهن ڪنهن ولي کي اذيت ڏني مان ان سان اعلانِ جنگ ڪيان ٿو ۽ بانهو منهنجو قرب سڀ کان وڌيڪ فرضن جي ذريعي حاصل ڪندو آهي ۽ نفلن جي ذريعي مسلسل قرب حاصل ڪندو رهي ٿو ايستائين جو مان ان سان محبت ڪرڻ لڳان ٿو. (بخاري، ڪتاب الرقاق، باب التواضع، ۴/۲۴۸، حديث: ۶۵۰۲)

میں پڑھتا رهوں سنتين، وقت ہی پر هون سارے نوافل ادا يالی

الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ذڪر ۾ مشغول رهڻ محبتِ الهي جي نشاني به آهي ۽ محبتِ الهي حاصل ٿيڻ جو ذريعو به. فرمانِ خداوندي **عَزَّوَجَلَّ** آهي:

تَرجمو ڪنز العرفان: اي ايمان ورؤ
الله کي گهڻو ياد ڪريو ۽ صبح شام
سندس پاڪائي بيان ڪيو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا
كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

(پ: ۲۲، الاحزاب: ۴۱، ۴۲)

رحمت عالم، رسولِ مُحْتَشَم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ معظم آهي. مَنْ أَحَبَّ شَيْئاً أَكْثَرَ ذِكْرِهِ جيڪو شخص جنهن سان محبت ڪندو آهي اڪثر انهيءَ جو ذڪر ڪندو آهي. (ڪنز العمال، ۲۱۷/۱، حديث ۱۸۲۵، الجزء الاول)

حضرت ابوالحسن زنجاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: عبادت جو بنياد 3 شين اک، دل ۽ زبان تي آهي. اک عبرت جي لاءِ دل غور و فڪر جي لاءِ ۽ زبان سچائي جو مرڪز ۽ ذڪر و تسبيح جي لاءِ هجي. (مکاشفة القلوب، الباب الحادي عشر في طاعة الله ومحبة رسوله، ص ۳۷)

حضرت سري سقطي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ پيري حضرت شيخ جُرْجاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ پيسيل سٿو ڏنا ته انهن کي چيائون ته سٿو جي علاوه ٻيو ڪجهه ڇو نٿا کائو؟ انهن جواب ڏنو: مون کاڌو کائڻ ۽ سٿو پيئڻ ۾ ستر (70) تسبيحن جو فرق ڏنو آهي (يعني جيترو وقت کاڌو کائڻ ۾ لڳي ٿو ايتري دير ۾ 70 تسبيحات ڪندو آهيان). ان ڪري چاليهه (40) سالن کان صرف سٿو کائي رهيو آهيان ته جيئن تسبيحات جو وقت ضائع نه ٿئي. (مکاشفة القلوب، الباب الحادي عشر في طاعة الله ومحبة رسوله، ص ۳۷)

مرے دل سے دنيا کی چاہت مٹا کر اُلفت میں اپنی فنا یالُی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(4) خواهشاتِ نفس جي باوجود الله عَزَّ وَجَلَّ جي رضا تي پنهنجي پسند کي قربان ڪرڻ.

حُجَّةُ الإسلام حضرت سيدنا امام محمد غزالي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اللهُ تَعَالَى جِي بندگانِ 3 شين جو نالو نام آهي. احڪامِ شريعت جِي پابندي ڪرڻ، اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جِي طرفان مقرر ڪيل قضا و قدر ۽ تقسيم تي راضي رهڻ ۽ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جِي رضا جِي لاءِ پنهنجي نفس جِي خواهشن کي قربان ڪرڻ. (بيٺي ڪو نصيحت، ص 32)

حضرت سيدنا سري سقطي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائيندا هئا ته چاليهن (40) سالن کان منهنجي نفس کي ماڪي ڪاڻڻ جِي خواهش آهي، پر اڄ تائين مون ان جِي خواهش پوري ناهي ڪئي. (تذڪرة الاولياء، ص 163)

حرصِ دنيا نڪال ڏي دل سے بس رهون طالبِ رضايارِ

(5) پنهنجي دل دنيا جِي محبت سان خالي ڪري ڪلي طور تي اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جِي حضور جهڪائي رکڻ.

منقول آهي ته اللهُ عَزَّ وَجَلَّ حضرت سيدنا عيسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ ڏانهن وحي نازل فرمائي ته اي عيسيٰ! مان ڏسان ٿو ته جڏهن ڪنهن ٻانهي جِي دل دنيا ۽ آخرت جِي محبت کان پاڪ و صاف ٿي وڃي ته ان کي پنهنجي محبت سان پري ڇڏيندو آهيان.

(6) اهڙن سڀني ڪمن کان پري رهڻ جيڪي اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جو قرب حاصل ٿيڻ ۾ رڪاوٽ بڻجندا هجن.

حضرت سيدنا ذوالنون مصري رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اللهُ عَزَّ وَجَلَّ سان محبت ڪرڻ واري جِي علامت اها به آهي ته هر ان شيءِ کي ڇڏي ڏئي جيڪا اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جِي

ياد کان غافل ڪري ڇڏي ۽ پنهنجي پاڻ کي الله **عَزَّ وَجَلَّ** جي رضا وارن ڪمن ۾ مصروف رکي. (الزهد الكبير، ص 48)

(7) الله **عَزَّ وَجَلَّ** سان سڄي محبت ڪرڻ وارن نيڪ ماڻهن جي نقش قدم تي هلڻ ۽ انهن جي صحبت اختيار ڪرڻ .

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** فرمائن ٿا: هميشه اهڙي صحبت اختيار ڪرڻ گهرجي، جنهن سان عبادت جو شوق ۽ سنت تي عمل ڪرڻ جو ذوق وڌي. هميشين اهڙو هجي، جنهن کي ڏسي الله **عَزَّ وَجَلَّ** ياد اچي وڃي، ان جي ڳالهين سان نيڪين ڏانهن رغبت وڌي، دنيا جي محبت ۾ ڪمي ۽ آخرت جي آفت ۾ زيادتي ٿئي. دوست اهڙو هجي جو ان جي سبب الله **عَزَّ وَجَلَّ** ۽ ان جي پياري رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي محبت ۾ اضافو ٿئي. غير سنجيده حرڪتون ڪرڻ وارن، فيشن پرستن ۽ بي نمازين جي صحبت کان بچڻ گهرجي.

منا منا اسلامي ڀائرو! محبتِ الهي وڌائڻ، رضاءِ الهي ماڻڻ، دل ۾ خوفِ خدا **عَزَّ وَجَلَّ** جاڳائڻ، ايمان جي حفاظت جي تڙپ وڌائڻ، پاڻ کي عذابِ قبرو جهڻم کان بچائڻ، گناهن جي عادت مٽائڻ، پنهنجي پاڻ کي سنتن جو پابند بنائڻ، دل ۾ عشقِ رسول جي شمع جلائڻ ۽ جنت الفردوس ۾ مڪي مڪي مصطفي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو قرب ماڻڻ جو شوق وڌائڻ جي لاءِ سنو ماحول ۽ نيڪ ماڻهن جي صحبت حد درج ضروري آهي ڇاڪاڻ ته اڄ مُعاشري جا ناقابل بيان حالات

۾ گناهن جو زور دار سيلاب جنهن کي ڏسو کڻي پيو وڃي، اهڙي ۾ تبليغ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي مسجد پريو تحريڪ، دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول ڪنهن نعمتِ عظيمي کان گهٽ ناهي، ان سان هر دم وابسته رهو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مجلس مدني مذاڪره

الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل وڪرم سان دعوتِ اسلامي روز بروز ترقي جون منزلون طئي ڪندي پئي وڃي ۽ ان جا شعبه جات ۽ مجلسن ۾ به اضافو ٿيندو پيو وڃي، دعوتِ اسلامي جي شعبن مان هڪ شعبو ”مجلسِ مدني مذاڪرو“ به آهي.

چيو ويندو آهي ته ”علم بي شمار خزانن جو مجموعو آهي جنهن کي حاصل ڪرڻ جو ذريعو سوال آهي.“ شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت دامت بركاتهمُ العالیه جي انهي قول کي عملي جامو پارائڻ جي لاءِ تبليغ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني مقصد جي تڪميل جي لاءِ سوال جواب جو هڪ سلسلو شروع ڪيو آهي جنهن کي تنظيمي اصطلاح ۾ مدني مذاڪرو“ چيو ويندو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت دامت بركاتهمُ العالیه پنهنجي مخصوص انداز سان سنتن پرين بيانن ۽ علم و حڪمت سان رپور مدني مذاڪرن جي ذريعي ٿوري عرصي ۾ بي شمار مسلمانن جي دلين ۾ مدني انقلاب برپا ڪيو آهي، اوهان جي صحبت بابرڪت سان فائدو حاصل

ڪندي ڪافي اسلامي ڀائر وقت بوقت مختلف جاين تي ٿيندڙ مدني مذاڪرن ۾ عقائد ۽ اعمال، فضائل ۽ مناقب، شريعت و طريقت، تاريخ ۽ سيرت، سائنس ۽ طب، اخلاقيات ۽ اسلامي معلومات، معاشي، سماجي، تنظيمي معاملن ۽ ٻين ڪافي موضوعن جي باري ۾ مختلف قسم جا سوال ڪندا آهن ۽ شيخ طريقت، امير اهلستت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه انهن کي حڪمت پريا ۽ عشق رسول سان لبريز جوابن سان نوازيندا آهن.

شيخ طريقت، امير اهلستت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي انهن عطا ڪيل دلچسپ ۽ علم و حڪمت پرين عظيم ارشادن جي مدني گلن جي خوشبوئن سان سڄي دنيا جي مسلمانن کي مهڪائڻ جي مقدس جذبي جي تحت مجلس مدني مذاڪره انهن مدني مذاڪرن کي تحرير يا آڊيو يا وڊيو گلدستن ۾ پيش ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪري رهي آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اڄ تائين مجلس مدني مذاڪره اٽڪل 319 آڊيو (Audio) ڪيسٽ وڊيو سي ڊيز (CDS) ۽ 5 تحريري مدني مذاڪرا پيش ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪري چڪي آهي ۽ وڌيڪ ڪوششون جاري آهن.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سٽ جي فضيلت ۽ ڪجهه سٽون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه ثبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جت نشان آهي: جنهن منهنجي سٽ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن

مون سان محبت ڪئي اهو جئت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، الفصل الثاني، ۵۵/۱، حديث: ۱۷۵)

سُنَّتِينَ عام ڪرين دين ڪا هم ڪام ڪرين
نيڪ هو ڄاڻين مسلمان مدينه والے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

هت ملائڪ جون سنتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي رسالي 101 مدني گل مان ڪجهه هت ملائڪ جون سنتون ۽ آداب بتون ٿا: پهريان ٻه (2) فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: * جڏهن ٻه مسلمان ملاقات ڪندي مصافحو ڪندا (يعني هت ملائيندا) ۽ هڪٻئي کان خيريت معلوم ڪندا آهن ته الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي وچ ۾ سو رحمتون نازل فرمائيندو آهي، جنهن مان نوي رحمتون زياده گرم جوشي سان ملڻ واري ۽ سني نموني سان پنهنجي پيءُ کان خيريت پڇڻ واري جي لاءِ هونديون آهن. (معجم اوسط، ۳۸۰/۵، رقم: ۷۶۷۲) * جڏهن ٻه دوست پاڻ ۾ ملندا آهن ۽ هت ملائيندا آهن ۽ نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي درود پاڪ پڙهندا آهن ته انهن پنهنجي جي جدا ٿيڻ کان پهريان پهريان پنهنجي جا اڳيان پويان گناهه بخشيا ويندا آهن. (شعب الايمان، ۶/ ۲۷۱، حديث: ۸۹۴۳) * ٻن مسلمانن جو ملاقات جي وقت سلام ڪري پنهنجي هٿن سان مصافحو يعني ٻئي هت ملائڪ سنڌ آهي * موڪلائڻ وقت به سلام ڪريو ۽ هت به ملائي سگهو ٿا. * هت ملائڪ وقت درود شريف به پڙهو، ٿي سگهي ته هي دعا به پڙهو: ”يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلَكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ اسان جي ۽ توهان جي مغفرت فرمائ) * ٻه مسلمان هت ملائڪ جي دوران جيڪي دعائون

گهرندا **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** قبول ٿينديون. هت جدا ٿيڻ کان پهريان ٻنهي جي مغفرت ٿي ويندي. (مسند امام احمد، ۴/ ۲۸۶ حديث: ۱۲۴۵۴) * پاڻ ۾ هت ملائڻ سان دشمني ختم ٿيندي آهي. * جيترا پيرا ملاقات ٿئي هر پيري هت ملائي سگهو ٿا. * ٻنهي طرفن کان هڪ هڪ هت ملائڻ سنڌ ناهي، مصافحو ٻنهي هٿن سان ڪرڻ سنڌ آهي * ڪي ماڻهو صرف پاڻ ۾ آڱريون ملائيندا آهن، اهو به سنڌ نه آهي * هت ملائڻ کان پوءِ پنهنجو هت چمڻ مڪروه آهي. هت ملائڻ کان پوءِ پنهنجي تري چمڻ وارا اسلامي پائر پنهنجي اها عادت ڇڏي ڏين. (بهار شريعت، حصہ ۲۱۷/۱۶۳ مَلَخَصًا) *

جيڪڏهن امرَد (يعني خوبصورت چوڪري) سان هت ملائڻ ۾ شهوت ٿيندي هجي ته ان سان هت ملائڻ جائز ناهي بلڪ جيڪڏهن ڏسڻ ۾ شهوت ٿئي ته هاڻي ڏسڻ به گناهه آهي. (دُرْمُختار، ۲/ ۹۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هڏيو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن ڀريو سفر آهي.

علم حاصل ڪرو، جهل زائل ڪرو پاڻ گهرايڻ، قافلن ۾ چلو
سنتين سڳهن، تين دنن ڪهه هر مهيني چلين، قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جاستر دروازا

صَلِّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُؤود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇه لک دُؤود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُؤود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک دُؤود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قَرِبُ مُصْطَفِي صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُؤودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽³⁾

1...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

3...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّانزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْمُقَرَّبَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(2) جن شَبِ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا، حلیم و ڪریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظیم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفیٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

¹ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305